

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben úzv. Kirchnerné felvétel és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszöveglések.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi Julius 5-én.

27. szám.

A magyarok ezeréve.

A dolgos kéz meg-megáll egy pillanatra, hogy letörölje a munkás homlokáról a fáradság gyöngyöző verejtékét; a munkás átfutja szemével végzett munkájának eredményét, készülő művén egy-egy percze megpihen a szeme, s a látottakból új erőt, új lelkesedést merítve újult buzgalommal lát a munkához.

A dolgos nemzetek nagy munkáiban is vannak ilyen pihenők. A nagy összeség összes munkásai félreteszik egy-egy napra a munkát, ünnepi díszet öltenek s végigpillantanak a nemzetösszeség alkotott művén, melynek létrejöttén nemzedékek munkálkodtak, számtalan emberéletet kereszttül. Az összeség munkája úgy készül, mint az egyéné, csak a méretek mások, hatalmasabbak. Több a dolgos kéz, hosszabb az idő; hatalmasabb, impozánsabb az eredmény is.

És az ilyen pihenő munkásoknak ünnepi hangulat, jószág, becsületesség van a szívében; aki dolgozik, az jó ember; az a nemzet, a mely dolgozik, a békességet soha sem fogja megzavarni.

Hosszu, fáradságos munka után pihen a magyar nemzet. Hála a Mindenhatónak, ki ezt a népet egy ezredév küzdelmei után pihenni engedi. Keservesen kiérdemelte ezt a pihenést. A pihenő homlokokon ott gyöngyözik a munka verejtéke, az ölben nyugvó tenyerek érdesek a dologtól s a multban révedező szemből ki-ki csordul egy könyccsepp...

És ez az ünnepi pihenő méltó a magas-

tos alkalomra. Szebben igazabban a magyar nemzet nem ünneplhetne volna meg ezeréves fennállását.

Ki van fejezve ezekben az ünneplésekben annak az ezer éves küzdelemnek minden tanúsága.

Az a bibor párnán nyugvó szent ereklye, a melyhez elzarándokolt a három bércz és négy folyó honának minden fia (mert a ki ott nem volt is, szívével, elméjével fennjárt a Mátyás templomában), az a drágaköves ereklye, melynek láttára valami csodálatos lelki érzés könyet fakasztott minden szemben: ez az ereklye tanuskodik arról, hogy ez a nemzet fennállását annak köszönheti, hogy a legválságosabb idejében is volt egy talizmánja, melyet ha meg kell védelmezni, elnémult minden ellentét, nem volt többé pártoskodó. A magyar nép szent koronája védelmében mindig egységes és egész volt.

Az a törvényezik, a melyet nemrégiben hirdettek ki annak a templomszerű épületnek egy tündérterméből, márványba vésett betűvel hirdeti világgá a mult küzdelmeinek másik nagy tanúságát: hogy ez a nemzet csak akkor boldogul, a mikor a népet és az uralkodót közös eszmények fűzték egymáshoz, közös célok lelkesítették; s ez képezi jövő boldogulásunknak is zálogát. Csodálatos egy törvény ez, a mely a fejedelemnek és népének bámulatraméltó összhangját cikkelyezi be a törvénykönyvbe, nem is törvény inkább zsoltár. Nincs ilyen több a világon! Sajátos kifejezése az a törvény a magyar érületnek, jellemzetes és

tiszta megnyilatkozása az egész nemzet szellemének.

Hódoló diszfelvonulás... Mese volt az, nem is valóság; az ezeregy éjszakának valami keleti tündérregéje. Ebben a káprázatosan fényes képben pedig ott lakozott a hozzá méltó, magasztos belső tartalom is. A magyar nemzet felment hódolni királyához Buda várába, mert ez a nép, nagy ünnepén ki akarja fejezni azt, hogy ezer év viharai meg nem gyöngítették hűségét királyához.

Egy-egy emlékoszlop, melyet itt is ott is felállítanak: megannyi égő szövetnek leszen, mely a multba világít, s inti a népet, hogy azt a multat ne feledje el.

Az a 400 népiskola a maga egyszerűségében — minden pompánál ékebben szól. Nem elmuló tünde képpel, csak lobbanó fényvel kell ekkora ünnepet megörökíteni, hanem állandó alkotásokkal, melyek hatása a messze jövőre is kiterjed, a melyek létesítéseért a késő unokák is áldják őseiket. Fényből, pompából bőven kijut, de ephemer tettekkel ne vádolhassa senki a magyart!

És végül, ott emelkednek az ország szívében, fővárosában ezredévi kiállításunk büszke pavillonjai, ékes tornyai, megtöltve mind azzal, a mi jót, szépet, célszerűt csak képes ez az ország létrehozni. Ez a kiállítási város tanúságot tesz arról, hogy a mi ünnepünk a munka ünnepe. Tanúságot tesz arról: mit dolgoztunk, mennyire haladtunk.

S ezért a tanúságért nincs mit pirulnunk. Fenn kiáltjuk oda az egész művelt

Tárcza.

Káprázatok.

Írta: Thury Zoltán.

Messziről csak néhány nyertya fénye látszott, mintha szent János-bogarak gyüleseztek volna a fak alatt. Egy-egy hang hatolt ki az utcára, keresztültörve a bokrokon meg a rásos kerítésen, mikor odabenn hangosabban beszéltek. A világosságra odagyülekezett a levegő éjszakai világa, csendes zümmögéssel csapkodva a fák lombjai között. Néha egy-egy nagyobb szárnyas súhant el az asztal fölött s megrögték a bokrok is. Mikor egy-egy percze elhalgatott az egész társaság, csak a rejtelmes éjszakai zsongás töltötte be a kertet. Egy-egy asszony az idegesebbek közül kissé elcsappadva, figyelt oda, a honnan hangot hallott, erre-arra kapkodta a fejét, megijedt. A borzongós, fázós hangulat elragadt a többire is s ha a férfiak nem lettek volna ott, beszéltek volna mind a házba! Ha egészen csendes volna az éjszaka, nem lenne ilyen rémitő. Tudja az ember, hogy egy csomó élő lélegzik, röpdös, csúszik körülötte és egyet se ismer. Meg legalább sötét volna egészen, fekete éjszaka, tiszta koromsötétség, nem ez a derengős, parás félhomály. Lenn a kert alatt hömpolygott a Duna, szabályos ütemekben csapkodva oda vizét a parthoz és mormogva, mintha

az a belőthatlan víztest is élne, sóhajta és hallani lehetne a szíve verését.

Egyszerre hosszú csend lett. Az asszonyok, leányok mind magukkal voltak elfoglalva, elnéztek valamire messze; a férfiak pedig az asztalt bamultak maguk előtt s valami megmagyarázhatatlan komorság ült az arcokra. Olyan átsuhanó hangulat nehezedett rájuk, a minek ott kell lappangani mindig a levegőben, mert ide-oda száll és egyszerre lecsap ott, a hol legkevésbé várják. Az asztal vépén ült egy fiatal ember, az szolott legelőször, de csak halgan az asszonyok felé áthajolva ez asztalon. Az öreg Vitus Sándor leányához beszélt s megfogta a kezét is, mintha erővel akarná fölhúzni a székről.

— Annus, jöjjön le a Dunához. Itt már kiállhatatlan a világ...

— Gyerünk.

A leány gyorsan fölállott s előre indult, lefelé a lépcsőn, ki a mély partra. A fiatal ember utána ment s erre kedvetlenül emelkedett föl az asztal mellől egy öreg neni is s lassan utánuk csoszogott a lépcsőn, hogy ne legyenek egyedül. Valaki a társaságban az idej borteremről kezdett beszélni, a másik meg a rossz hajókozlekedést szidta.

Lenn a partron nagyon alkalmatlan volt a neni. A leány visszakuldté, hogy hozzon neki kendőt. Azután nem is ment többé vissza. Fenn

körbefogták a fiatal asszonyok s fölvilágosították arról, a mi neki nem jutott eszébe.

— Mit, kendőt keres a neni Annusnak? Hagyjon békét neki, nem kell annak semmi.

— Csak leakarta rázni a nyakaról, hát nem veszi észre.

— Nem kell őket zavarni. Úgyis egész este rájuk bámul mindenki. Nem árt ha egy kicsit magukra maradnak.

Lenn a leány már messze ment a fiatal emberrel. A víz mellett jártak, majdhogy a lábukra nem csapott ki egy-egy hullam. Mikor már érezték, hogy egészen beburkolja őket magába a sötét, közelebb simultak egymáshoz. A leány odanyújtotta a funak a kezét még lassabban mentek előre, alig egy-egy lépést és sokszor megállottak.

A túlsó parton lassankint kialudtak az ablakokban a langok, csak a révház előtt égett még egy lámpa, a melyről hosszú egyenes vonalban, be majdnem a folyam közepéig, ezer és ezer kis fényes csillagot kapott a víz fodra. Valahol még messze nagyot bömbölt egy vontogózós keményen a tulok s aztán semmi hang sehol, csak a természet halk, sóhajós lélegzetvétele, a mint koros-körül elaludt az egész világ.

Mikor igen nagy lett a csend és a sötétség, a leány megijedt.

— Menjünk vissza.

A férfi azonban magához szoritotta és vitte. A leány szó nélkül engedelmeskedett,

világnak, fennen a világsajtó fővárosunkban időzött tagjainak:

Jöjjetek el mind, nézzétek meg mind: mit dolgozott ez a nemzet, melynek vére századokon át uralta és termékenyítette Európa csataterét, s mely századokon át őrizte Európa kulturáját, civilizációját!

(N. A.)

NAPI HIREK.

A versecz-gattajai h. é. vasut műtanrendőri bejárása a mult Csütörtökön az érdekelt közönség nagy lelkesedése közt ment végbe. Dr. Molnár temesi és Pálffy Elemér verseczi főispánok személyesen részt vettek a bejárásán és zajos ovációkban részesültek, br. Sztojanovits György orsz. képviselővel, e vasut megteremtőjével együtt. A műtanrendőri bejárás Képegy miniszteri titkár elnököl, ki a vasutat megnyitottnak nyilvánította. Verseczen kora reggel nagy számú közönség gyűlt össze a pályaudvaron. A műtanrendőri bizottság a következő tagokból állott: A kereskedelemügyi miniszter képviselőjében Képegy miniszteri titkár, mint elnök. A vasuti és gőzhajózási felügyelőség képviselőjében: Uhlarik felügyelő. A magyar kir. államvasutak igazgatóságától Göttnann és Vékey főmérnökök, Uhlwurm mérnök; a szegedi üzletvezetőségtől Enyedi üzletvezető, Heeger főmérnök, dr. Cserey egészségügyi tanácsos, Weisz mérnök Bihar titkár. A torontali h. é. vasutaktól Réczey üzletvezető és Hornicsék főellenőr. Továbbá: dr. Molnár Viktor, Pálffy Elemér verseczi főispánok a verseczi közigazg. bizottság küldöttsége, Kovácsics Gyula árvaszéki elnök és Radislovits Ferencz kir. mérnök, továbbá Vest Ede lovag kereskedelmi és iparkamarai elnök, br. Sztojanovics György orszagos képviselő, br. Sztojanovics Ivan, Prepelicza Odon dettai főszofigabiró, Gabányi János tb. főszofigabiró, dr. Manaszy György főispáni titkár, Weifert Károly verseczi főjegyző, Schoch fő-vállalkozó stb. A megnyitó vonat d. e. 10 órakor hagyta el a pályaudvart. Az első állomás a verseczi vásártér volt Weifert városi főjegyző, polgármester-helyettes üdvözölte a bizottságot, mire Képegy miniszteri titkár válaszolt. Nagy-Szredistyén a következő állomáson Joanovits jegyző tartott üdvözlő beszédet. Nagy-Zsámon fényes fogadtatásban részesült a bizottság. Gründler jegyző üdvözlő beszédet tartott. Itt csatlakozott dr. Molnár főispán. Klopodia szépen feldiszipített állomáson Jauza Vincze lelkész üdvözölte a

még inkább hozzásimult az erős ember oldalához. Akkor még hallották, hogy valahol megszűsz a hátuk mögött, a nevüket kiáltják, de nem törődtek vele, csak mentek előre, nagyon jól érezve magukat abban a boldogságban, hogy nincs mellettük senki, az övék a falu, a Duna, a mig csak belatják, minden.

Néha suttoztak valamint egymásnak. A szavuk nem bántotta a csöndet. Ha valaki közvetlenül mellettük áll az se hallotta volna a hangjukat. Inkább lehellet volt az a beszéd, csók, rábizva a levegőre . . . A leány már táradt is mindinkább gyönyörűségben, hogy úgy viszik. A lába is alig éri a földet. Elbajolta ez az ismeretlen jó s mig így félig elaludt a férfi karján, elkezdett beszélni a jövendőről.

— Majd ezután is sokat járunk így. Fel, le, fel, le . . . Viszen engem, ugy-e? Nehéz vagyok, mint egy zsák . . .

— Viszlek, drágám . . .

— Aztán mesél. Mindig csak arról, hogy hogy szeret . . . Egyszerre megijedt és nagyot kiáltott: — Jaj.

A férfi odanézett. Egy száraz fűzfa állott a víz mellett, par kopasz ágát meghimbálta a faig s megkopogtatta a hámlós kérget a botjával. Erre a leány magnyugodott, de még mindig reszketett, a mikor a férfi újra átkarolta.

— Ejnye szégyeld magad, hát illik így félni.

— Nem, nem illik, hanem én félek. Nem tehetek róla. Annyi minden oka van . . . Tudom magam is, hogy gyerekség, de nem tudok menekülni tőle. A mamám, az én szegény mamám, hamar halt meg csupa eseléd nevelt föl. Annyit meséltek nekem, hogy még most is tele vagyok mesével, pedig azok csunyak; mind kísértet, lélek sátán . . .

Erősen megkapaszkodott a férfi karjába s még mentek egy darabot, mig valahogyan bátorságban érezte magát, Azután megint beszélt, hallani akarta a hangját, mert most már meg-

bizottságot. Ferendian Kiss Varga János jegyző, Nagy-Semlakon Benjámín Gyula jegyző és a végállomáson, Gattaján Bukovinczky jegyző tartotta az üdvözlő beszédet. Gattaján aláírták a jegyzőkönyvet, azután villásreggeli volt az állomásépület előtt. Dr. Seemayer ügyvéd lelkes tósziban éltette a vasut megalapítóját, br. Sztojanovits György orsz. képviselőt, ki ismét dr. Molnár Viktor főispánt köszöntötte fel. Dr. Molnár főispán melegen méltatta br. Sztojanovits-nak e vasut létesítése körüli érdemeit és éltette Gattaja község lakosságát. Weifert főjegyző Temes vármegyét, Pálffy főispán az érdekelteket és Molnár főispán Versecz várost éltette, hangsúlyozva, hogy a vármegye rokonszenvvel kíséri e törekvő város fejlődését. D. u. 2 órakor a társaság megkezdte a haza utazást. Gattajáról való elindulás előtt a miniszter kiküldölte a vasutat megnyitottnak nyilvánította, a mi nagy örömet keltet. A külön vonat délután fél 5 órakor érkezett Verseczre és a vendégek az ujonnon berendezett Glückmann-féle vigadóba mentek, a hol őket terített asztalok várták a lakoma 12 fogásból állott és a harmadik fogásnál báró Sztojanovits György országgyűlési képviselő, mint a vasut engedélyese és a vasut részvény-társaság elnöke emelketett föl és ősi szokás szerint poharát a király egészségre üritette. Zajos éljenzések által meg-megszakított beszéde szép ünnepi szónoklat volt, mely a vármegyénk déli részében lakó polgárok hazafiságát, az alkotmányhoz és a királyhoz való hűségét és ragaszkodását magasztalta. Utána Weifert K. verseczi főjegyző a kormányt és annak jelenlevő képviselőjét, dr. Képegy miniszteri titkár éltette a jelen voltak által nagy lelkesedéssel fogadott felköszöntésében. Majd dr. Manaszy György főispáni titkár báró Sztojanovits Györgyöt, mint a vasut létrehozóját éltette, kit a szónoki hévvel elmondott felköszöntő után minden oldalról meleg ovációban részesítettek. Képegy miniszteri titkár mindenekelőtt megköszönte Weifert főjegyző tószját, hosszabb felköszöntőben emelte ki báró Sztojanovits György érdemeit és beszéde végén poharát Pálffy Elemér főispán egészségére üritette. Majd Jaucza reformatus lelkész a város polgárait éltette. Ezután báró Sztojanovits másodsor is felszólt, hogy rámutasson azon békés egyetértésre, mely a vidék magyar, német, szerb és román lakói között főnnáll a poharát emelte a moraviczai választókerület előbbi képviselőjére, báró Baich Milosra, mint a ki a lakosokat egyetértésre és hazafiasra szoktatta Alexandrescu gör. kel. lelkész romanul beszélt és magasztalólag emelte ki azon érdemeiket, melyeket báró Sztojanov-

remegtette a víz mormogása s a levegő lassu susogása is.

— Majd kinevel belőle. Maga erős, bátor . . .

De higye el, nem az én hibám . . . Furcsán dobnak ki minket leányokat, a világba.

A szegény férfiaknak gyűlik meg velünk nagyon a bajuk. Nem adnak az agyunkba semmi önállóságot, így kell nekem támaszkodni így . . .

— Mitől fél.

— Semmitől, de ebben a semmiben benne van minden. Mondok maganak egy nagyon nevetségeset, de ne kaczagjon ki érte. Tavaly az allatkertben egyszerre csak látom, hogy zagyván, ostobán kering körülöttem az egész nagy publikum, senki se találja a kijárást, a férfiak jajveszékének, némelyik akkora volt, mint Góliát és úgy siránkozott, mint egy asszony, a gyermekek ordítanak a sok menekülő egymást tépi, tapossa, s az egészből néha csak annyit hallottam, hogy: a leopárd, a leopárd! kiszabadult egy bestia s menekülnék előle eszeveszsetten. Nem mentem egy lépést sem. Hol az az allat. A napernyőmmel elverem magamtól . . . Lássá, így vagyok azzal a veszedelemmel, a mit ismerek . . . De ha csak sejtelmek vannak. ha a nélkül, hogy látnék, csak úgy képezelek valamit, sokszor valami fehéret, a mi a levegőben lebeg, máskor sötét, mozdulatlan, rémitő feketeséget, akkor azt hiszem, hogy mindjárt végem. Még egy utolsót se tudok imádkozni, ennyit se tudok mondani: Istenem, hanem behunyom a szemem, megál a szívem és vége mindennek . . . Nem érzí, mintha valami különös szagok úsznának a levegőben? . . .

— Nem, nem, semmit.

— Lássá, néha engem ilyesni is gyötör. Most is . . . Mintha közelebb jött volna a temető, vagy a Duna hozná magával . . . Ezt figyelje meg, lehetetlen, hogy ne érezzen valamit. A levegő nem üres, tele van gomolygó

vits György országgyűlési képviselő és dr. Molnár Viktor főispán szereztek ezen vasut létesítése által. A két férfi egészségére üritett poharat. Pálffy Elemér főispán Versecz város hazafias lakosságát éltette, mig dr. Seemayer Károly, a szabadelvűpártnak elnöke talpraesett felköszöntőben említette föl szabadelvűségnek győzelmét, mely a moraviczai választókerületben is oly impozánsan nyilvánul. Beszéde végén báró Sztojanovits Györgyöt élteti, a kinek egészségére még Sztojanovits gör.-kel. szerb esperes is poharat emelt. A társaság még sokáig maradt együtt s még számos felköszöntőt mondottak. A bejárás utazás és a bankett egész sorozata volt a báró Sztojanovits György országgyűlési képviselő iránti lelkes ovációknak.

Ezváró ünnepély a főreáliskolában. Mint minden esztendőben, úgy az idén is lélekemelő ünnepélyes módon fejezték be állami főreáliskolánkban az iskolai évet. Múlt hó 29-én rom. kath. templomban megtartott hálaadó isteni tisztelet után a tornaterem szépen feldiszipített falai közé vonult a tanári testület és az ifjuság, hogy a szokásos ezváró ünnepélyt megtartsa. A termet előkelő közönség töltötte meg. Az ifjusági énekbe vezető indulója után Buday József igazgató mondott meleg hangú emlékbeszédet, viszapillantást vetett az intézett múltjára és ismételten hivatkozván a millenniumra intette az ifjuságot a törhetlen hazaszeretetre. Majd a Szörényi J. vezetése mellett a főreáliskolai ifjusági énekbe és az ifjusági zenekar (karmestere Rittinger E. VII. oszt. tan.) adott elő sikerült ének és zenedarabokat. Szavaltak igen jól Paksi József és Csuka F. tanulók. Ugyanezen alkalommal osztattak ki a jutalomdíjak is, melyek ez idén nagyobb számot tettek ki. A tanári kar által gyűjtött ösztöndíjalap 100 koronás jutalmat Csik Mihály kapta. Az érettségi vizsgálatot tett tanulók nevében Csik Mihály vett búcsút a tanári testület és ifjuságtól. Igen kellemes meglepetést szerzett a reáliskola III dik osztályának apró növénydekeiből alakult kis zenekar játéka (karmesterük Hoffmann F.)

Halálozás. Dr. Jovanovics Gy. verseczi gyakorló orvos, ki városunk politikai életében is nevezetes szerepet játszott, élete 46 évében elhunyt is folyó hó elsején kísérték ki végső nyughelyére. — Béke poraira.

A Délmagyarországi tanító-egylet 30-ik közgyűlése, melyet a millenáris emléktábla leleplezésével kötöttek össze, fényesen sikerült. Több mint 600-an voltak együtt a Délvidék tanítói közül, kik ezuttal is bebizonyították, hogy a vidék tanítói oly szellemi nivón állanak, mely bármely kultur-államnak dicséretére válnék. Örömmel tapasztalhatták a népnevelés aposto-

sűrűséggel, a mi vagy magában egy testben marad, vagy eloszlik és el borít mindent, mint valami végtelen köpenyeg. Így nem olyan veszedelmes, csak valami hangulatba ringat, eltölt félelemmel, bözongással a másik azonban test, megfoghatatlan, rejtelmes, ráijeszt az emberre, ha látom, mindig erősen e szívembe nyíllalik . . . Ez fog megölni.

— Bolondság gyerünk vissza.

— Nem bolondság. Nekem mindig ilyesmivel van tefe a fejem s ha bolondság volna, akkor bolond lennék én is. Pedig nem vagyok az, csak egy kicsit gyöngö, egy kicsit beteges, mióta a mama meghalt, mindig . . . Mi jön ott?

— Hol, fiam?

— A Dunán nem látja?

— Nem, semmitse látok.

— Furcsa. Igen, most már egész tisztán látom. Egy kis hajó, valami benzines kis szerzőszám lehet vitorlával. Hogy hajlong, ott bizonyosan nagyobb a czél.

— Merre?

— Lefelé.

A férfi belemeresztette szemeit s sötétségbe s azután szomorúan nézett a leányra.

— Nincs ott semmi, fiam . . .

— Lehet, nem is mondom bizonyosra, talán csak úgy érzem. — Ő is elszomorodott s a mint most mar visszafelé mentek, valósággal hozzátapadt az erős emberhez.

— Soha se tudom bizonyosan, hogy mi igaz abból, a mit látok. En esküdni mernék arra, hogy minden valóság, de ha mások azt mondják, hogy nem az, hat azoknak is van valami igazuk. — Emlékszik, ez előbb egyszerre nagy csend lett az asztal mellett.

— Igen, és? . . .

— No, az nem volt közönséges csend. Láttam a mamát . . . Más talán nem látta, de megérezte, mindenki, hogy ott van, azért elhallgattak . . . ott volt, higye el . . .

lai, hogy dicséretes törekvésük a legelőkelőbb körökben is elismerésre talál. Ott volt a diszgyűlésen és legtekintélyesebb főura, gróf Csekonic Endre, v. b. t. t., ott voltak Babics József és Belitska Béni orsz. képviselők, Steinbach és Sebesztha kir. tanácsos, tanfelügyelők, Molnár Sándor földbirtokos, a járás népszerű főbírája, a ki a rendezőség élén állt: Fóris József, a fővárosi tanító-egylet kiküldetésében Minke Béla és Zombolya intelligenciájának színe-java, kik igazi magyar vendégszeretettel fogadták a tanítókat. A közgyűlés határozatai közül kiemelem azt, hogy a közgyűlés disztagjaul megválasztotta Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi minisztert; tiszteletbeli tagokká megválasztottak: Desseffy Sándor, Szathmáry György, Mártonffy Márton, Sebesztha Karoly, Rónay Jenő, Molnár Sándor, Pálffy Elemér, Péterfy Sándor, Bayer Alajos, Eisler Jakab, Leblanc Fülöp, Hoffmann Ferencz, Riesz Miklós. Egy órákor társas ebéd volt a nagyvendéglőben, melyen számos felköszöntőt mondtak. A banketten lelkes hangulat uralkodott. Az első felköszöntőt a zombolyai kerület közszeretében álló orsz. képviselője Babics József mondta lelkes szavakban éltetvén a műveltség terjesztőit, a tanítókat és két buzgó vezérüket: Steinbach és Sebesztha tanfelügyelőket. Molnár Sándor bókai földbirtokos, a tanügy lelkes barátja, élteti Csekonic Endre grófot, ki ma is bebizonyította, hogy mindenütt ott található, a hol a kultúra ül ünnepe. (Zajos, szünni nem akaro éljenzés.) Steinbach tanfelügyelő Zombolya községének vendégszerető polgárságára emeli poharát. Belitska Beni orsz. képviselő élteti azokat, kik vele együtt ezelőtt 30 évvel megalapították a délmagyarországi tanító-egyletet. Osztié módosi tanító az ünnepély fáradhatlan főrendezője, Fóris József főszolgabíró egészségére üríti poharát. — A 600 tanító közül 411-en utaztak külön vonaton Budapestre.

Főrealiskolánk ifjusága a múlt szombaton az ösztöndíj alap javára mulatságot rendezett a verscezi erdőszéken lévő ugynevezett „Bonnáz fensikon (a mit a nép „Bohnenplatte“-nak nevez). Daczára az esős és fenyegető időnek a mulatságon igen nagy közönség jelent meg és kedélyesen mulatott a fiatalság játékán. A tiszta jövedelem körülbelül 150 koronát tett ki. A mulatság a legszebb rendben, minden kellemetlen intermezzo nélkül folyt le.

A magyar kir. államvasutak igazgatóságától vett értesülés szerint a verscezi-kubini h. é. vasuton közlekedő, Verseczre d. e. 8 óra 17 perczkor érkező és onnan d. u. 4 óra 50 perczkor induló 5111. illetve 5112. sz. vegyes-vonatok

A parton egy nagy kő hevert. A férfi odavezette a leányt s leültette. Maga is melléje ült s mert érezte, hogy hideg a keze, melengetni igyekezett a kis fázós kezeket a maga tenyerei között.

Az első fordulónál már ott volt a kert. Lekiabáltak utánuk s ők visszafeltek.

- Itt vagyunk.
- Nem jöttök fel?
- Mindjárt.
- Nem fáztok?
- Nem.

Mikor egészen csend lett, újra a leány kezdett el beszélni.

— Maga nem lát soha semmi olyant, a mire más azt hiszi, hogy nincs?

A férfi szomorúan maga elé nézett s nem tudta, hogy mit kezdjen ezzel a leánnyal.

— Nem — mondta — én ilyest sohase látok, Ez a világ nekem ismeretlen. Ott csupa egészséges erős ember van, a kik ha megfogják az asszony kezét, vezetni bírják, reggeltől estig dolgoznak, kenyeret keresnek s ha néha megfog engem is valami ébrenalvásféle, ennek a nemzedéknek a folytatását látom, csupa szép egészséges, erős gyermeket, olyanokat, a kik majd elbírják a munkát, széles, izmos vállal emelik az életet, nem félnék semmitől, erősek bátrak...

A leány kipirult s erősen megszorította a férfi kezét. A szűz lelkebe egyszerre belecsapott valami az anyából, lelkesedni kezdett s képzeletében rajzolgatni kezdte azt a gyermeket, a ki majd az övé lesz.

— Igen, erős, széles vállu, bator...

Hosszasan elnézett a Duna felett messze a sötétségbe s míg a férfi beszélt, héha közbeszóllott, csak úgy suttozva, hogy ne zavarja a hangot:

— Már látom, látom...

forgalma f. é. július 1-től kezdve Temes-Kubin és Kubin-Dunapart állomások között megszüntetik. E vonatok tehát csak Versecz és Temes-Kubin állomások között fognak közlekedni. Az 5111 sz. vegyes-vonat Temes-Kubinról reggel 4 óra 27 perczkor indul, ellenben az 5112. sz. vegyes vonat oda este 9 óra 1 perczkor érkezik.

Cseregyermekkerestetnek. Dr. Novák József szabadkai városi orvos 11 éves leányát (I. polg. oszt.) és fiát (II. reál. oszt.) kívánná Verseczre cserébe adni. Molnár János községi végrehajtó Bács-Petrovoszélón I-ső polgári osztályba belépő leányát, és V-ik elemi oszt. fia számára keres cserét. Steiner Adolf kereskedő Török-Szt. Miklós 7 és 9 éves fiát kívánná a két hónapi szünidőre Verseczre vagy vidékére cserébe adni azon czélból, hogy a fiuk a Német nyelvet gyakorolják. Király Zsigmond műórás (Nagyvárad) 10 éves leányát. Kristóf János Kun-félegyháza (Raktár utca 1840 szám) 12 éves leányát adná kosztba a két hónapi vakációra. Resofszy Tivadarné Nagyvárad 12 éves, s a polgári isk. II. oszt. végzett leányát adná cserébe. Vetró János fűszerkereskedő Szabadka 9 éves fiát adná cserébe esetleg kosztba. Túróczy Gyula fűszerkereskedő, Nagyvárad 10 éves fiát, Csete Gyula pályafelügyelő Békés (pályaudvár) 11 éves fiát és 13 éves leányát adná cserébe. Csiba Elekné Hajdú Nánás, 10 éves fia számára keres cserét esetleg megbízható családnál teljes ellátást. Fogarasi Jenő ev. ref. tanító Aroktó (Borsod megye) két leányát (12 és 14 évesek.) Lipták Dániel Csanádpalota 2 fiát (10 és 12 éves) Manhold István posta és távirdai felügyelő Baján 17 éves fiát adná cserébe Bacsó András állami tanító Bajánháza (u. p. Pálocz, Ung megye) 7 éves fiát adná Verseczre, vagy vidékére cserébe. Bővebb felvilágosításokkal Perjessy Lajos főreal. isk. tanár. egyleti titkár szolgál.

Felhívás a temes-vármegyei községi- és körjegyző urakhoz. A községi- és körjegyzők országos központi egylete elnökségének 72/1896. számú felhívása, valamint vármegyei egyletünknek a f. évi június 15-én tartott közgyűlésében meghozott 111896. számú határozata folytatólag tisztelettel felhívom a kartárs urakat, hogy a nagyméltóságú Perczel Dezső magyar királyi belügyminiszter úr védnöksége alatt az ezredéves országos kiállítás területén lévő ünnepségek csarnokában folyó évi augusztus hó 3-án tartandó községi- és körjegyzői kongresszuson leendő részvételeire nálam a folyó évi július hó 10-ig minél számosabban jelentkezni és a költségekre járó 1 frt. 01 krnyi összegét hozzájuk beküldeni sziveskedjenek. A felrúduló kartársak mérsékelt vasúti és kiállítási belépő jegyeket kapnak, a családtagok azonban nem, de az olcsó lakás és látványosságok mérsékelt áron való megtekintése azok számára is biztosítva van. A kongresszus programjával a felrúduló kartársakat én fogom ellátni. Tisztelt kartársak! Ezen kongresszus megtartása által két czélt ohajtnok elérni. Az egyik, a fő czél: hazánk ezredeves fennállásának egy ily tekintélyes testülethez méltó módon való megünneplése, a másik szintén fontos czél a legsajátosabb érdekünk: a jegyzői állás emelése és megerősítése. Mindkét czél csak az által éretik el, ha a kartársak ezen kongresszuson megjelennek és a községi közgazgatás újjászűtelésének előestéjén ugy az ország, valamint saját érdekükben is tömeges jelenlétük által tüntetnek. Temes vármegye községi és körjegyzőinek kara ugy az hazafias érzelem, mint a kartársi szellem ápolásában — büszkeséggel mondhatom — mindig első helyen állott es remélem, hogy ezuttal is hirnevének megfelelőleg fog ezen ünnepségeken részt venni. Kartársak, — fel Budapestre! Eljen a haza! Németszentpéteren, 1896. június 25-én. A temesvármegyei községi és körjegyzők egylete nevében: Hidegkuty József, egyleti elnök.

A szállóbirtokosok a hegyközség által ez uton is komolyan figyelmeztetnek, hogy szállóikat 8 nap lefolyása alatt a peronospora ellen befecskendezzék, a ne talán észlelt szállópusz-

tító rovarok vagy más felmerülő betegségről a hegybíró azonnal értesítsék.

Kedvezményes jegyek a kiállításra. A magyar királyi állam-vasutak a kiállítás alkalmából a VIII-tól XIV-ik vonalszakaszba eső összes állomásai személypénztárainál, úgy a városi menetjegyirodákban rendkívüli kedvezményes óru menettérti 14 napig érvényes „Millennium“ jegyfuzeteket árusít. Ezen jegyfuzetek tartalma a XIV. vonalszakaszban: 1.) egy személyvonatra érvényes menettérti úti jegy, 2.) egy kiállítási-3.) egy „Ös-Budavári“ belépő-jegy, 4.) egy ebéd szelvény, mely a kiállítás, nemkülönbén Ös-Budavára területén, valamint a főváros legtöbb első rangú vendéglőjében kézpénz fizetés helyett elfogadtatik. A mennyiben ezen ebéd szelvények bármilyen igénybe nem vétetnek, a II. oszt. B. szelvény 90 krert, a III. oszt. C. szelvény pedig 70 krert — úgy a kiindulási állomás, valamint Budapesten Gizella-tér 4 sz. a központi pénztárnál — vissza váltatnak, 5.) egy 1000 koronáról szóló baleset elleni biztosító bérca, 6.) egy diszes fővárosi utmutató. Ezekon kívül még egy-egy utalvány van benne, melynek ellenében a „Feszty-féle körkép, Munkácsy festménye „Ecce homo“, „Párizsi mulató“, „Godard-féle Ballon Captif“, „Állatkert“, „Oculoskop“ stb. látványosságok tetemesen mérsékelt áru belépti díj mellett megtekinthetők. Ily jegyfuzetek árai a következők:

Vonalszakasz	Menettérti jegyfuzet ára							
	ebéd szelvény							
	II. osztály				III. osztály			
Budapestről	nélkül		mellett		nélkül		mellett	
	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
VIII.	6	20	7	10	4	—	4	70
IX.	7	20	8	10	4	50	5	20
X.	7	70	8	60	5	—	5	70
XI.	8	20	9	10	5	50	6	20
XII.	9	30	10	20	6	—	6	70
XIII.	10	30	11	20	6	50	7	20
XIV.	11	80	12	70	8	—	8	70

Gyorsvonatnál a rendes különbözet utánfizetendő, miről az állomási pénztáraknál pótcjegy váltandó.

Marillavölgy, Krassó-Szörény megyében, Oraviczábánya város határában 714 m. m. P. T. helyben, V. Oraviczábánya. E várostól 1 1/2 órányira, az Aninától és Steyerlaktól nyugotra eső predetti fensikon hegyek összetorlódása által képezett völgyben óriási fenyvesek közepette fekszik a marillavölgyi fürdőtelep, melyet északról a „Tilfa Stefan“ és a „Dobrea“, keletről a „Caroli“ és a „Tilfa Sina“, nyugotról a „Tilfa Mare“, délről a „Simeon“ hatalmas hegycsoportok környeznek. A természet és az emberi tett-erő váltatva működött közre, hogy e rengeteg erdők közepén kis paradicsomot létesítsen. A marillavölgyi telep még alig 15 éves intézet, de hazánkban mar is az elsőrangúak között foglal helyet. A lakószobák, fürdők berendezése mintaserű és ugy a kényelem, mint a higiénie követelményeinek megfelelő, Pormentes levegője magas fekvése, enyhe klímája, kitünő ivóvíze (melyet messze fekvő forrásból vezetnek a telepre), csak nyerne jelentőségükben és gyógyhatásukban a kellő fürdői berendezések, u. m: pneumatikus kamarák, belégzési terem, kitünően felszerelt vizgyógyintézet (külön férfiak és külön nők számára), hydroelektrikus fürdők, gyógytornaterem, savó-tejkúra alkalmazása által. A főépület a „Sanatorium“, ebben vannak a fürdőhelyiségek és az éttermek, emeletén pedig a lakások, előtte hosszan nyulik el a gyönyörű és jól gondozott park, mely észrevétlenül megy az erdei sétautakba, illetve a nagy fenyveserdőbe. A Sanatoriumtól oldalt van két pneumatikus kamara (az egyedüliek Magyarországon), az egyik nem tuberkulotikus tüdőbeteg, a másik kizárólag csak tüdőgümös betegek részére. Ezek mellett áll a nagy inhaláló terem. A park mindkét oldalán szétszórtan állanak az egyes lakóházak (Kremser-ház, Erdei-lak, Mária-lak, Svájcz-ház, Turista-ház és a „Virághoz“ címzett vendéglő), összesen 126 szobával. Az élelmezés penzió módra történik. Marillavölgy indicatiói önként folynak magas fékvéséből, enyhe klímájából s tiszta levegőjéből, mindezeket még fokozza kitünő berendezése és a legkülönfélebb gyógyító kellekekkel dus felszerelése. Főleg tüdő-, szív-, idegbeteg, és üdülő keresik azt fel. A telep

részvénytársaság birtoka s házilag kezeltek. Fürdőorvos és egyuttal igazgató dr. Hoffenreich Mór, a ki mellett még egy segédorvos van alkalmazva.

Irodalom.

Fejérvári Géza életrajza. A magyar honvédelmi miniszter nagyérdéki pályafutásának története jelent meg Dr. Körösy László Korrajzok című irodalmi vállalatának huszonkettedik füzetében. A diszes kiállítású kötetet Fejérvári báró arcsképe s a vállalat számára írt jellemzésének kéziratmása ékesíti Fejérvári báró a mai kormány doyenje, nemcsak katonai pályáján, de mint államférfiu olyan érdemeket szerzett, melyeknek történeti értéket senki sem kisebbítheti, aki az igazságot szereti. Nem régebben ép oly kíméletlen, mint igazságtalan politikai hadjáratot indítottak Fejérvári ellen. A solferinói hős azonban győztesen került ki a csatából. Az országos elégtételadás sokféle alakban nyilvánult s ez a most megjelent kötet sem egyéb, mint ugyanezen mozgalom irodalmi formája. A mű ára csak harmincz krajczár s megrendelhető a Korrajzok kiadóhivatalában Budapest, Andrásy-ut 25. sz. alatt.

Eleven élet tapasztalható most minden téren. A nagy nemzeti ünnep hullámszába hozta az egész magyar társadalmat. A nemzetközi, világra szóló kongresszusok pedig a művelt külföldi figyelmét irányítják reánk. Nemsokára megérkeznek az európai parlamentek küldöttei is hogy a magyar fővárosban megtartsák az interparlamentáris konferenciát. Ehez a változatos élethez hozzájárulnak a választási előmozgalmak, a melyek az egész vonalon megkezdettek. Ugy hogy el lehet mondani, hogy reánk következő időszak eseményekben igazán gazdag és változatos lesz. A napi sajtó munkásai most megkettőztetik munkásságukat, hogy a nagy közönség érdeklődését minden tekintetben kielégítsék. Különösen a „Magyarország“ politikai napilap az, mely jól berendezett hírszolgálatával igazán nagy munkát végez. Az egész nap egy másra tóduló eseményeit az országgyűlés és egyéb tárgyalásokat mind a legkimerítőbben közli és óriási nyomdai berendezéssel aként állítja elő, hogy a művelt közönség reggel már az ország távolabbi részeiben is olvashatja a napnak összes bel- és külföldi eseményeit. Ez a maga nemében egyedül álló ujtás a közönség által teljes elismerésben részesített, amit igazolta Magyarországnak gyors és nagymérvű elterjedése is. de a „Magyarország“ tartalmánál fogya is részlegét a közönség tetszésére, mert jól értesültsége, élénk és változatos tartalma a művelt közönség igényét a legteljesebb mértékben kielégíti. Vezércikkjeit Bartha Miklós írja, kinek ragyogó tolla ma egyedül áll a magyar irodalomban. Bartha Miklósnak a „Magyarországban“ megjelenő vezércikkjei oly óriási érdeklődést keltenek a közönség soraiban, hogy hogy egy-egy cikke valóságos eseményszámba megy. A Magyarországi szerkesztője Holló Lajos orsz. képviselő, helyette szerkesztője Inczedy László a „Magyarország“ előfizetési ára: negyedévre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. egész évre 14 frt. Az előfizetési pénzek legcélzzerűbben postaátalvánnyal a kiadóhivatalba küldendők (Budapest, Sándorutca 2 sz.)

Az Olcsó könyvtárból, mely Gyulai Pál szerkesztése mellett oly méltó népszerűséget ért el, ismét több (361—363. sz.) kötet jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában. Egyik kötete Árnképek (361. sz.) cím alatt Csiky Gergelynek, az elhunyt hírneves írónak hét elbeszélését közli; Csiky irodalmi sikereit mint drámaíró aratta, de mint elbeszélő és regényíró is az elsők közé tartozott. Az „Árnképek“ elbeszélései ezek: A kis macska. Estella. A mult A szép Rhodope cipője. Az alibi. A nagyszabeni Medea. Válóper után. (Ez az utóbbi már csak töredék, mert a szerző nem végezhette be.) A 293 oldalra terjedő kötet ára csak 60 kr. — Megjelentek továbbá az „Olcsó könyvtárban“: A rózsafa butor, (362. sz.) France Anatol egyik legszebb műve, francziából fordította R. F., ára 30 kr. Csengics Szmil aga halála, költői elbeszélés (363. sz.), írta Mazsuranics Ivan, a néhai horvát bán. A horvát költészet e nevezetes termékét Margalics Ede ültette át magyarba, könnyen gördülő versekben. Ara 20 kr.

Szerkesztői levelezés.

P-i Déva. Eltávozásod után még 5 napig tartott a baj. Most már hála a jó égnek müllő félben van. Alig várjuk, hogy valahol a Tatra bércei közt pihenhessük ki a fáradoalmakat.

Nyiltér

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt. 65 kr. méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben 2000 szín és mintázzal s. a. t. a megrendelt árú postabér és vámmentesen a hához szállítva mintákat postafordultával: küld Henneberg G. (cs. és k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Ház bérbeadás.

Az úri utcában a 20-ik számú (régi szám 328.) újonnan épített ház azonnal bérbe vehető. Bővebb értesítést ad

Henn Adolf.

5871. sz. — 1896.

Hirdetmény.

Az 1876. évi VI. t.-cz. 5. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a törvényhatósági bizottságnak f. hó 15-én tartandó rendes havi közgyűlésén az elhunyt Dr. Jovanovits György helyébe 1896. év végéig terjedő megbízással egy közigazgatási bizottsági tag fog választatni. Verseczen, 1896. évi július hó 3-án.

Weifert Károly, főjegyző.
Polgármester helyett.

4944. sz. — 1896.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az évi 1000 frt. fizetés és 240 frt. lakpénzzel javadalmazott számvevői állás kinevezés utján betöltendő.

Az ezen állást elnyerni óhajtók az 1883. évi I. t. cz. értelmében kellően felszerelt kérvényeiket legkésőbb f. é. július hó végéig Pálffy Elemér főispán úr ő Méltóságához nyujtsák be.

Verseczen, 1896. évi július hó 1-én.

Weifert Károly, főjegyző.
Polgármester helyett.

1643. sz. — 1896. tkv.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy Dr. Markovics Györgynek ifj. Medoja George és Kokerlan Florea elleni végrehajtási ügyében 42 frt 11 kr. tőke, 12 frt. 80 kr. eddigi és ezuttal 9 frt. 50 krtban megállapított költségek behajtása vegett az árverést elrendelte. A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Varadia község 175 sz. tkvben írt A I. 379—381 hr. sz. 175 ösz. sz. beltelkes házra az 1881 évi LX. t. cz. 156 §-ának alkalmazásával 360 frtban megállapított kiküldési árban 1896. évi Augustus hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Varadián a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m:

1. Ha a megállapított kiküldési áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kiküldési áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsátának 10 %-át vagyis 36 frtot. készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. November 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelej 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokba kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz.170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elis.nervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróseg telekkönyvi irodájában és a fentnevezett község előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1896. évi Május hó 27-ik napján.

Kir. járásbíróseg mint tkvi hatóságánál.

3239. szám — 1896.

Hirdetmény.

Adler Miksa verseczi lakos gözmalom és fürdő tulajdonos a verseczi 2861. ösz. sz. telken létező fürdőtelepnek a verseczi 2867/8. ösz. sz. ház helyén új épületek létesítésével nagyobb göz és kád fürdő és uszoda telep felépítésére telep engedély kiadása iránt folyamodott.

Ez az 1884. évi XVII. tör.-czikk 27. §-a alapján ezennel közhírré tétetik s egyben a helyszínén (temesvári utca 2867/8 sz. házban) megtartandó nyilvános tárgyalási határidőül

folyó évi július hó 7-ik napjának délelőtti 9 órája

tűzetik ki azzal, hogy ezen határidőig a térrajz s a létesítendő építmények rajzai az érdekeltek által a hivatalos órák alatt alólirott iparhatóságnál betekintheők, esetleges kifogások pedig a tárgyalás alkalmával szóval vagy írásban megtétehetnek, megjegyezvén hogy esetleg később teendő kifogások figyelembe vétetni nem fognak.

Rendőrkapitányság mint I-ső foku iparhatóság, Verseczen, 1896. évi június hó 19-én.

Bodó,
rendőrkapitány.

3071 szám — 1896.

Hirdetmény.

A budapesti magyar asphaltrészvénytársaság Verseczen az államvasuti állomás közelében fekvő 27.892. hr. sz. teleken „asphaltmastic“ gyárat építeni szándékozván, ezen iparhatóságnál az előirt telep engedély megadásáért folyamodott.

Ez az 1884. évi XVII. t. cz. 27. §-a alapján ezennel közhírré tétetik s egyben a helyszínén (az államvasuti állomás és a torontali helyi érdekű vasuti állomás közt fekvő 27.892. hr. sz. teleken) megtartandó nyilvános tárgyalási határidőül

folyó évi július hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája

tűzetik ki azzal, hogy ezen határidőig a térrajz s a létesítendő építmények rajzai az érdekeltek által a hivatalos órák alatt alólirott iparhatóságnál betekintheők, esetleges kifogások pedig a tárgyalás alkalmával szóval vagy írásban megtétehetnek, megjegyezvén, hogy esetleg később teendő kifogások figyelembe vétetni nem fognak.

Rendőrkapitányság mint I-ső foku iparhatóság, Verseczen, 1896. évi június hó 13-án.

Bodó,
rendőrkapitány.

2372 szám. — tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ballan Juon verseczi lakos utóajánlat tevőnek jelen kérelme folytán a De Pottere Anna germáni lakosnőnek végrehajtási árverési joghatáljával bíró önkéntes árverési ügyében, az újabb árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Germán község 82 sz. tkvben írt A I (550—551/5) hr. sz. ingatlanra 782 frtban megállapított kiküldési árban 1896. évi Augustus hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. jbiróság árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni úgy mint:

1. Ha a megállapított kiküldési áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlanra nézve az utólag beadott ajánlat az ajántevőre feltétlenül kötelező.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsátának 10%-át, készpénzben vagy az 1881. LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. November hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. R 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. törvény-czikk 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróseg telekkönyvi irodájában és a község előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1896. évi Június hó 17-ik napján.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsöléséknél alkalmaztatik közönségnél, oszúnál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártotta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csás. és kir. udvari szállító, Budapest (Thüringia).

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.